

PLAATS, DATUM, UITSLAG, DIRIGENT EN UITGEVOERDE WERKEN

DE HARMONIE NAM SINDS 1920 EEN GROOT AANTAL KEREN DEEL AAN CONCOURSEN.

VANAF 1951 WAREN DIT VOORNAMELIJK CONCOURSEN GEORGANISEERD DOOR DE LIMBURGSE BOND VAN MUZIEKGEZELSCHAPPEN.

Weert - 1 augustus 1920 - dirigent Jos van Helden
3^e afdeling - 2^e prijs - 92 punten (van 150 punten)

Linne - 1 juni 1924 - dirigent Jean Rulkens
3^e afdeling - 2^e prijs - 256 (71,11) punten

Tungelroy - 3 juni 1951 - dirigent Jacques Zilverland
3^e afdeling - 1^e prijs - 333½ (92,64) punten - lof der jury - promotie

Weert - 13 juni 1954 - dirigent Jacques Zilverland
2^e afdeling - 1^e prijs - 339 (94,16) punten
Oberto Overture - G. Verdi
Klompdansen - Lortzich
Apollo Overture - K.H. Moed

Grevenbicht - 2 juni 1957 - dirigent Leo Sevriens
2^e afdeling - 1^e prijs - 291 (80,83) punten
Parade Militaire Interalliee - J.R. Guignard
Le Val en Fête - Alyre Delhaye

Hulsberg - 28 juni 1959 - dirigent Leo Sevriens
1^e afdeling - 3^e prijs - 232 (64,44) punten - degradatie
Merry England - Edward German
Devon Fantasy - Eric Ball

Goirle - 18 oktober 1959 (herkansing) - dirigent Leo Sevriens
1e afdeling - 1e prijs - 324 (90,00) punten - promotie
Merry England - Edward German
Devon Fantasy - Eric Ball

Neer - 14 juli 1962 - dirigent Leo Sevriens
afdeling uitmuntendheid - 1e prijs - 327 (90,83) punten - lof der jury - promotie
Zemire et Azor - A. Grétry
Devon Fantasy - Eric Ball

Valkenburg - 23 november 1963 - dirigent Leo Sevriens
deelname landskampioenschap - afdeling uitmuntendheid - 1e prijs - 291 (80,83) punten
Le Petit Monde de Cathy - Paul Desprey
Zemire et Azor - A. Grétry

CONCOURSEN

Kaulille (B) - 1965 - dirigent Leo Sevriens
afdeling ere - hoogste aantal punten - 1e prijs - lof der jury
Nederlandse Suite – Henk van Lijnschoten
Harlem Shadows – Meindert Boekel

Maasbracht - 18 juli 1965 - dirigent Leo Sevriens
afdeling ere - 1e prijs - 306 (85,00) punten - promotie
Nederlandse Suite – Henk van Lijnschoten
Harlem Shadows – Meindert Boekel

Echt - 16 oktober 1965 - dirigent Leo Sevriens
voorrunde KRO-concours - afdeling ere / harmonie A - 150 punten (van 204 punten)
Prelude Dialogue et Variations – Meindert Boekel

Herten - 28 september 1969 - dirigent Leo Sevriens
afdeling superieur - 1^e prijs - 288 (80,00) punten
Divertissement Rhapsodique – P. Leemans
Second Rhapsody in Negro Spirituals – Eric Ball

Echt - 17 oktober 1970 - dirigent Leo Sevriens
voorrunde KRO-concours - afdeling superieur - 352½ punten (van 408) - naar halve finale
Washington Grays – Grafulla
Three Inventions – Pi Scheffer

Echt - 4 april 1971 - dirigent Leo Sevriens
halve finale - afdeling superieur - 338 punten (van 408)
American Patrol – Meacham
Jamaican Folk Suite - Walters

Leverkusen (D) - 1972 - dirigent Leo Sevriens
concours West-Deutscher Musikbund - Kunststufe (hoogste afdeling)
Jamaican Folk Suite - Walters
Porgy and Bess – George Gershwin

Mechelen - 15 september 1974 - dirigent Leo Sevriens
afdeling superieur - 1^e prijs - 291½ (80,97) punten
Music for a Movie Picture – Kees Vlak
Porgy and Bess – George Gershwin

Roggel - 30 september 1979 - dirigent Harrie Cober
afdeling superieur - 1^e prijs - 317½ (88,19) punten
Nuances – D. Dondeyne
Jupiter (uit: *The Planets*) – Gustav Holst

Vlodrop - 27 oktober 1985 - dirigent Dominique Schreurs
afdeling superieur - 1^e prijs - 309 (85,83) punten
Symfonie X – Don Gillis
Hary Janos Suite – Zoltan Kodaly

Kerkrade - 21 oktober 1989 - dirigent Dominique Schreurs
afdeling superieur - 1e prijs - 330½ (91,80) punten - lof der jury
Suite voor Harmonieorkest – Rob Goorhuis
Lincolnshire Posy – P. Grainger

CONCOURSEN

Trier (D) - 29 mei 1993 - dirigent René Schrader
Höchststufe (hoogste afdeling)
Spartacus - Jan van der Roost
Drieluik - Oscar van Hemel

Weert-Leuken - 22 oktober 1994 - dirigent René Schrader
afdeling superieur - 1e prijs - 305 (84,72) punten
Ouverture Russische en Kirghizische Volksliederen - Dimitri Shostakovich
Transitions - Henk Badings

Venlo - 24 oktober 1999 - dirigent Steven Walker
afdeling superieur - 1e prijs - 331½ (92,08) punten - lof der jury - Limburgs Kampioen
Fifth Symphony - Alfred Reed
The Bolt - Dimitri Shostakovisch

Venlo - 25 oktober 2003 - dirigent Steven Walker
1e divisie - 1^e prijs - 87,33 punten
Entornos - Ponsoda
Belkis, Regina di Saba - Respighi

Heerlen - 12 oktober 2008 - dirigent Harry Vorselen
1e divisie - 1^e prijs - 90,25 punten - lof der jury - Limburgs Kampioen
Figures Sonores - Henk Badings
The Valencian Widow - Aram Khachaturian

Roermond - 20 oktober 2013 - dirigent Guido Swelsen
1e divisie - 1e prijs - 86,58 punten
Sidus - Thomas Dross
Cap Kennedy - Serge Lancen

Roermond - 14 oktober 2018 - dirigent Guido Swelsen
1^e divisie - 1^e prijs - 89,00 punten
Der Traun des Oenghus 2 - Rolf Rudin
October - Eric Whitacre
Third Suite for Band - Alfred Reed

VERHALEN BIJ DE CONCOURSEN

UIT HET BOEK *HONDERD JAAR MUSICEREN IN POSTERHOLT - KRONIEK VAN HARMONIE WILHELMINA
POSTERHOLT 1898-1998*
AUTEUR JEU VEELLEN/WIM VEELLEN

1920 - Weert

In de Nieuwe Koerier van 3 augustus 1920 lezen we dat op 1 augustus 1920 de harmonie in Weert voor het eerst in haar bestaan deelnam aan een concours, georganiseerd door harmonie St. Antonius bij gelegenheid van hun 40-jarig bestaan. In de morgenuren werd deelgenomen aan een marswedstrijd. De harmonie behaalde hiermee met 53 van de 75 punten een 1^e prijs. In de middaguren werden

in de kasteelweide de muziekwedstrijden gehouden. In de 3^e afdeling behaalde dirigent van Helden met harmonie Wilhelmina 92 van de 150 punten, goed voor een 2^e prijs. Ter illustratie: voor een 2^e prijs moest men 90 punten behalen, voor een 1^e prijs 105 punten en voor een 1^e prijs met lof 120 punten. Omgerekend naar de normen anno 1998 zou men met 288 punten reeds lof der jury hebben! De jury werd gevormd door de heren

CONCOURSEN

Max Guillaume, directeur van de Koninklijke Harmonie in Roermond, L.E. Rugers, oudkapelmeester van het 2^e regiment huzaren in Venlo en Ch. Hannen, directeur van de muziekschool in Heerlen. In de Nieuwe Koerier van 5 augustus 1920 lezen we: *“Huiswaarts kerende werd de vereniging te Roermond afgehaald door de fanfare St. Cornelis aldaar. Hier aangekomen werd ze afgehaald door den gemeenteraad en de schutterijen St. Cornelis en Mathias. De burgemeester bood den directeur, den Heer J. van Helden van Roermond, een lauwerkrans aan. Daarna trok de stoet onder muziek en zang lustig het dorp in. Den volgenden dag werd door de harmonie tegen den avond een muzikale wandeling gedaan. Moge de harmonie Wilhelmina zoo voort blijven gaan met ijver en wilskracht, opdat ze groeie en bloeie tot eer en roem van Posterholt.”*

1924 - Linne

Op 1 juni 1924 nam de harmonie in Linne deel aan het tweede concours sinds de oprichting. In de 3e afdeling werd onder leiding van dirigent Jean Rulkens nét een 2e prijs met 256 punten behaald. In een krantenartikel van 3 juni 1924 lezen we het volgende verslag. *“Het welslagen van feesten en wel speciaal van die, welke in de open lucht gehouden worden, hangt voor het grootste deel af van de weersgesteldheid. Linne heeft het in dit opzicht bijzonder goed getroffen. Zoowel Zondag als Hemelvaartsdag was het weer telkens van dien aard, dat een zitje in een feestwei als deze een heerlijkheid was. En dat begrepen ook de vele belangstellenden, die het Zondag voortgezette concours bijwoonden. Te 2 ure werd op het plein voor het Raadhuis de Marschwedstrijd gehouden. Waar de fanfare “Eensgezindheid” Maasbracht-Beek en de harmonie “Wilhelmina” Posterholt niet verschenen, namen hieraan slechts deel de harmonie “St. Lambertus” Nederweert en de fanfare “Amicitia” Roggel, die beiden een eersten prijs verwierven met resp. 102 en 93 van de 120 te behalen punten. Er werd over het algemeen weer goede muziek geleverd op het concours. en waar de jury aan de verschillende onderdeelen zeer hooge eischen stelde, kan gerust van bevredigende resultaten gewaagd worden.”*

1951 - Tungelroy

Voor zover we konden achterhalen werd in de jaren tussen 1924 en 1951 niet deelgenomen aan een concours. Eerst in 1951 werd op 3 juni in Tungelroy deelgenomen een concours. Dit was echter geen bondsconcours, maar een zogenaamd wild concours. In de 3e afdeling werd onder leiding van directeur Zilvertrand met 333½ punten een 1e prijs behaald, met o.a. het werk Odelisque. Men promoveerde naar de 2e afdeling! Ook werd deelgenomen aan een marschwedstrijd. Hiermee behaalde men een 1e prijs. Eén verhaal wordt door de leden die aan dit concours deelnamen, nog steeds als een leuke anekdote verteld. Directeur Zilvertrand was zó gespannen toen hij met zijn vereniging aan de beurt was, dat hij al afsloeg toen de meeste muzikanten nog bezig waren plaats te nemen. De Kemp (van Kempen) was zelfs nog bezig om de partijen uit te delen...!

1952 - Horst

Op 29 juni 1952 werd in Horst deelgenomen aan het vierde concours in het bestaan van de harmonie. Onder leiding van directeur Zilvertrand behaalde men in de 2e afdeling van de 360 punten echter slechts 221 punten, nog nét een 3e prijs. Immers, de reglementen schrijven voor, dat een 3e prijs behaald wordt met 216 punten, gemiddeld een 6 voor elke te beoordelen categorie. Het wekt dan ook geen verwondering dat de muzikanten, die zich dit concours nog levendig voor de geest kunnen halen, nog steeds praten over een verschrikkelijke blamage voor de harmonie. In die geest wordt nog steeds –enigszins relativerend- verteld over dat concours “waar we zó weinig punten kregen, dat we bijna géén prijs hadden! En het had niet veel gescheeld, of ze hadden ons de instrumenten óók nog afgenomen!”

1954 - Weert

Het vijfde concours waaraan de harmonie deelnam, vond plaats op 13 juni 1954 in Moezel/Keent in Weert. Ook dit was een zogenaamd wild concours, namelijk een groot internationaal concours voor harmonieën, fanfares en zangverenigingen georganiseerd door de koninklijk erkende parochiële harmonie St. Joseph. Op uitnodiging van Michel van Dooren uit Weert, vertegenwoordiger in dranken en directeur van o.a. harmonie St. Joseph in

CONCOURSEN

Weert, toog de harmonie met de bus naar Weert. Immers, van Dooren had hen –op basis van zijn contacten met de organisatie- beloofd dat ze een goede 1e prijs zouden behalen! En inderdaad, in de 2e afdeling werd door 34 werkende leden met directeur J. Zilverland een 1e prijs behaald met 339 van de 420 punten, naar de huidige maatstaven omgerekend 290½ punten. Directeur Zilverland behaalde ook nog de directeursprijs in de afdeling instrumentaal en deelname aan de erewedstrijd leverde met 141 punten een 2e prijs op. De juryleden waren W. van Leeuwen uit Den Haag, L. Smeets uit Den Haag, Th. van Overveld uit Voorburg, P. Brouwer uit Slikkerveer. Michel van Dooren uit Weert was plaatsvervangend jurylid. De harmonie voerde 3 werken uit, te weten de Oberto Overture van G. Verdi, De Klompendans van Lortzich en de Apollo Overture van K.H. Moed. Het concours vond plaats in de lusttuinen van Palmenhof. In het programmaboekje lezen we ook enkele reglementen betreffende het publiek: zij die de orde verstoren zullen worden verwijderd, kinderen zonder begeleiding worden niet toegelaten en kinderen mét begeleiding dienen onvoorwaardelijk in de nabijheid hunner geleiders te blijven. Bovendien wordt men dringend verzocht in de nabijheid van kiosk en Jurytent luidruchtigheid te vermijden! Zoals gezegd reisde men per bus naar Weert. Bij het vertrek in Posterholt meldde zich echter één lid van de harmonie af: hij kon niet meegaan omdat hij een optreden had met zijn orkest de EsMoVa-band. Deze band, bestaande uit Esser, Montforts en van der Varst, speelde geregeld dansmuziek in Posterholt en omstreken. Wat nu gedaan, want de betreffende muzikant had ook nog een solo in een bepaald werk! Geen nood, zo luidt het verhaal, want in de bus onderweg naar Weert had men nog tijd genoeg om deze solo te laten oefenen door de sopraan-saxofonist!

1957 - Grevenbicht

Het zesde concours werd op 2 juni 1957 in Grevenbicht gehouden door de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen, onder auspiciën van de Federatie van Diocesane Muziekbonden in Nederland. Met de nieuwe dirigent Leo Sevriens (sinds 1954 directeur van de harmonie) werd in de 2e afdeling 291

punten behaald, goed voor een 1e prijs en promotie naar de 1e afdeling. Het totaal aantal te behalen punten bedroeg 360. In de jury zaten de heren Jean Pierre Laro, C. Jacobs en Meindert Boekell. Het verplicht was de Parade Militaire Interalliee van J.R. Quignard en het keuzewerk was Le Val en Fête van Alyre Delhaye. Jurylid Jacobs schreef in het rapport over het verplichte werk o.a.: voor een 2e afdeling technisch niet onverdienstelijk, maar de uitvoering had meer verzorgd kunnen zijn naar de klank en vooral naar de zuiverheid. Een muzikaal dirigent!

1959 - Hulsberg

Op 28 juni 1959 werd in Hulsberg deelgenomen aan het 7e concours sinds de oprichting in 1898. Ook dit concours werd georganiseerd door de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen, onder auspiciën van de Federatie van Diocesane Muziekbonden in Nederland. Helaas, in de 1e afdeling werd met 232 punten slechts een 2e prijs behaald. Een zware tegenvaller voor de vereniging! Boze tongen beweerden dat deze slechte prestatie te danken was aan jurylid Arends, die volgens de muzikanten niet bepaald een vriend van Leo Sevriens was. Het verplichte werk –Merry England van Edward German- werd gewaardeerd met 116 punten en het keuzewerk –Devon Fantasy van Eric Ball- eveneens met 116 punten. Volgens de juryrapporten schortte het vooral aan samenspel, klankverhouding en zuiverheid! Men speelde over het algemeen te voorzichtig, niet gedurfd en onzeker. Jurylid Arends schreef o.a.: het lieve paukenmeisje slaat (speelt) wel, maar we horen haar niet!

1959 - Goirle

Na het bondsconcours van 28 juni in Hulsberg werd directeur Sevriens gedurende enkele maanden vervangen door directeur Sjaak Giesbers uit Maasbree. Sevriens was namelijk door ziekte geruime tijd niet in staat om de repetities te leiden. De herinnering aan Hulsberg was nog vers en men eiste genoegdoening voor deze in de ogen van de vereniging ten onrechte lage waardering. De harmonie nam, om te bewijzen dat men benadeeld was, op 18 oktober in hetzelfde jaar deel aan een federatief bondsconcours in het Brabantse Goirle. Directeur Sevriens was 3 weken voor het concours weer hersteld en

CONCOURSEN

hij dirigeerde de harmonie, bestaande uit 35 muzikanten, in de zaal van het Bondsgebouw aan het Oranjeplein met dezelfde werken die ook in Hulsberg werden uitgevoerd (Merry England van Edward German en Devon Fantasy van Eric Ball) in de 1e afdeling met 324 punten naar een 1e prijs met lof der jury en promotie naar de afdeling uitmuntendheid! Bovendien behaalde men het hoogste aantal punten van alle deelnemende verenigingen. Voorwaar een eclatant succes! De juryleden, te weten Henk Badings uit Bilthoven, Hans Scheifes uit Leur en Sjef van Balkom uit Den Bosch, waardeerden het verplichte werk met 168 punten en het keuzewerk met 156 punten. Badings schreef over Merry England: "ik heb met veel genoeg zitten luisteren naar deze boeiende uitvoering" en over Devon Fantasy: "een alleszins verdienstelijke uitvoering". Jurylid Scheifes over Devon Fantasy: "ik heb eerlijk genoten van dit muzikale spel".

In de Maas- en Roerbode van lezen we: "Toen het grote nieuws in Posterholt bekend was, maakten velen zich op, om het bekroonde gezelschap af te halen en tegen 10 uur waren bij café Thegels op de Donk het trommelcorps Irene en een grote schare belangstellenden verzameld. Even later werd de harmonie zeer hartelijk verwelkomd. In optocht werd naar de harmoniezaal getrokken, waar het bekroonde corps vele gelukwensen in ontvangst mocht nemen." Op maandagavond werd in de harmoniezaal aan de leden een feestelijke avond aangeboden en de zaterdag erna werd na een muzikale wandeling door het dorp de receptie gehouden.

1962 - Neer

Op 14 juli 1962 ging de harmonie voor de 9e keer "op concours", ditmaal in Neer. Werd in het verleden nog gemusiceerd op een kiosk in een wei of een park, in Neer stond een grote tent! Uitkomend in de afdeling uitmuntendheid behaalde Leo Sevriens met zijn muzikanten 327 punten, goed voor een 1e prijs met lof der jury en promotie naar de ere-afdeling. De uitgevoerde werken waren Zemire et Azor van A. Grétry als verplicht werk en de Devon Fantasy van Eric Ball als keuzewerk. De jury bestond uit de heren Jean Pierre Laro, Meindert Boekell en Hans Scheifes. De eerste twee heren hadden Posterholt reeds beoordeeld in 1957 in

Grevenbicht en Hans Scheifes kende Posterholt nog van Goirle in 1959. Voor het verplichte werk kenden de juryleden maar liefst 168 punten toe en voor het keuzewerk 159 punten. Met name de uitvoering van Zemire et Azor sloeg erg aan bij het publiek, zo zeer zelfs dat ene Sjaak Tonnaer uit Thorn, die op een van de voorste rijen zat, nog voor het applaus opsprong en keihard riep: 168 punten...! Of de jury zich hierdoor heeft laten beïnvloeden is uiteraard niet bekend. Tijdens de uitvoering van het keuzewerk begon het plotseling te stortregenen en wel zó hard dat van de muziek nauwelijks nog iets te horen was. Of dit storende geluid van invloed is geweest op de concentratie van de muzikanten is niet helemaal duidelijk, maar jurylid Scheifer schreef: "Pas in het vierde deel hervindt U Uw oude vorm." Meindert Boekell schreef over het verplichte werk: "Een muzikale uitvoering, beschaafd spel met een goede opvatting. Bravo! Een compliment voor de dirigent." Laro oordeelde over Zemire et Azor: "Zeer beheerst uitgevoerd, uiterst geraffineerd, tot en met afgewerkt. Dit is een uitstekende prestatie." Inderdaad, een zeer goede prestatie en waarschijnlijk gaf deze uitslag de harmonie het recht om deel te nemen aan de landskampioenschappen op 18 november van dat jaar in het Concertgebouw in Amsterdam. Men wachtte in spanning af of andere verenigingen nog meer punten zouden halen. En ja, op het 2e bondsconcours van 1962 in september in Grathem behaalde harmonie Crescendo uit Gulpen maar liefst 332 punten, waarvan 172 voor het verplichte werk Zemire et Azor. De teleurstelling in Posterholt was groot. Echter, de op 30 december 1961 met algemene stemmen gekozen en geïnstalleerde commissie van toezicht, had iets ontdekt. Om het euvel van geleende of gehuurde krachten bij de bondsconcoursen tegen te gaan moest deze commissie namelijk -om oneerlijke concurrentie tegen te gaan- toezicht houden op het gerechtigd meespelen van muzikanten. In het reglement van deze commissie stond onder meer dat in principe iedere muzikant slechts lid van één vereniging mag zijn en dat alleen met toestemming van de commissie een uitzondering mag worden gemaakt. Wat bleek nu? Crescendo uit Gulpen zou tijdens het Wereldmuziekconcours in Kerkrade met geleende muzikanten hebben gespeeld en

CONCOURSEN

ondanks een schriftelijke waarschuwing van de bond trad deze vereniging op het 2e bondsconcours in Grathem wederom op met geleende krachten. Van diskwalificatie was echter geen sprake. Dat zette kwaad bloed, want hierdoor werd Posterholt de deelname de muziekbond te beleggen. Onder leiding van bestuurslid Bair Cox, die bovendien lid was van de bewuste commissie, stonden 16 verenigingen achter Posterholt. Men was woedend. Men wilde eindelijk wel eens weten of het reglement van de commissie van toezicht nu wel of niet geldt!. Volgens een verslag uit de Maas- en Roerbode uit die periode "werd met een vreemde stemming beslist. De uitslag luidde: 5 voor, 4 tegen en 2 blanco. Tweederde meerderheid is vereist. Besluit: Gulpen gaat!" Posterholt had het nakijken. De commissie van toezicht was nog geen jaar na instelling op een zijspoor gerangeerd!

1963 - Kerkrade

Na het mooie resultaat op het bondsconcours in Neer in 1962 mocht de harmonie dus jammer genoeg niet naar de landskampioenschappen in Amsterdam. Het protest van Posterholt tegen het ongerechtigd meespelen van leden bij harmonie Crescendo uit Gulpen op het concours in Grathem en het WMC in Kerkrade in 1962 had echter toch nog een winstpuntje opgeleverd. Posterholt mocht later alsnog samen met Gulpen naar de landskampioenschappen in Amsterdam. Echter, de uitspraak kwam te laat: de landskampioenschappen waren reeds gehouden en de prijzen verdeeld. Als pleister op de wonde kreeg Wilhelmina de toezegging dat Posterholt in 1963 aan de landskampioenschappen in Kerkrade mocht deelnemen! Op 23 november, daags na de moord op president Kennedy in Dallas, trad de harmonie met Leo Sevriens in de Rodahal in de afdeling uitmuntendheid voor het voetlicht. Als verplicht werk werd *Le petit Monde de Cathy van Paul Desprey* uitgevoerd. Verder moesten er drie keuzewerken beschikbaar zijn, waaruit de jury dan één keuze maakte. Op de pupiter lagen klaar: *Zemire et Azor* van A. Gretry in een arrangement van Jos Moerenhout, de *Suite Montagnarde* van Jos Moerenhout en *La Côte d'Azur* van E. Fülling. Tot grote vreugde koos de jury het bekende *Zemire et Azor*. Hiermee

aan de landskampioenschappen onthouden! Om te weten waaraan men toe is met een reglement dat tot tweemaal toe met voeten is getreden, nam harmonie Wilhelmina het initiatief om een algemene vergadering van

had men immers in Neer zo'n overweldigend succes geboekt! En de jury werd weer bemand door o.a. Laro en Boekell, twee heren die Posterholt in Neer al hadden beoordeeld. Hoe geheel anders dan verwacht pakte het uit in de puntentoekenning! Voor *Zemire et Azor* werd slechts een score van 152 punten behaald, terwijl voor het verplichte werk slechts 139 punten konden worden bijgeschreven. Totaal dus slechts 291 punten, te weinig voor het landskampioenschap. Dat werd behaald door harmonie St. David uit Voerendaal, die in 1963 door de Limburgse Bond was aangewezen om aan het landskampioenschap deel te nemen. Voerendaal had echter geprotesteerd tegen de –in hun ogen- onterechte deelname van Posterholt aan dit kampioenschap. Of dit protest in de uiteindelijke beslissing bij de jury een rol heeft gespeeld? Volgens de juryrapporten was de zuiverheid en het klankgehalte in met name het verplichte werk aan de matige kant.

1965 – Kaulille (B)

De muzikale ladder zou na het succes in Neer in 1962 nog hoger bestegen worden. In datzelfde jaar -op 18 juli 1965- kwam de lang nagestreefde doorstoot. De proloog speelde zich op 11 juli af in het Belgische Kaulille. Twee concoursstukken werden uitgetest tijdens een federatief concours waaraan op uitdrukkelijk verzoek van de Belgische muziekbond werd deelgenomen; als wij althans de Maas- en Roerbode van 29 juli 1965 mogen geloven. De jury, bestaande uit de Nederlander Koekelkoren, de heer Leemans van het Belgisch Radio Orkest en de kapelmeester Schroovens, beoordeelde de prestaties als volgt: "Tempo soms iets te snel, stemming af en toe zwevend, buiten deze kleinigheden zeer goed werk." Voor het verplichte werk kwam de Belgische jury tot 165 punten en voor het gekozen nummer tot 159. Totaal 324 punten; dat was niet slecht. Wilhelmina was er klaar voor. Om niet op het nog komend concours in Maasbracht –een week later op zondag 18 juli- vooruit te lopen,

CONCOURSEN

werd aan deze ongetwijfeld grootse prestatie niet al te veel aandacht besteed. Na een kleine viering in besloten kring wierp men zich weer vol ijver op de muziek om de laatste schoonheidsfouten weg te werken. De volgende dag zou het er om gaan spannen.

1965 - Maasbracht

Helaas werden tijdens het federatief concours in Maasbracht in de ere-afdeling geen 324 punten behaald. Men moest met 306 punten genoeg nemen. De muzikanten kunnen zenuwachtig zijn geweest, maar ook de jury, bestaande uit J. Beekhoven, C. Jacobs en J.P. Laro, kon strengere normen gehanteerd hebben, wie zal het zeggen. Maar deze 306 punten waren nog altijd goed voor een eerste prijs met promotie naar de afdeling superieur. Het keuzewerk Harlem Shadows van Meindert Boekel waardeerde de jury met 153 punten en lichtte dit toe met de volgende aantekeningen in het rapport: "zeer goede vertolking, muzikaal verzorgd en getuigend van serieuze voorbereiding. Behoudens enkele opmerkingen, zeer veel goeds in deze temperamentvolle uitvoering. Technisch wel beheerst, ritmisch kon het hier en daar pikanter." Als verplicht werk werd de Nederlandse Suite van Henk van Lijnschoten gespeeld. Ook hiervoor rolden 153 punten uit de bus. Het oordeel luidde: "een zeer goede prestatie, een goede uitvoering". Maasbracht was een welverdiend succes voor harmonie Wilhelmina en haar eminente directeur Leo Sevriens. We weten niet hoe de vereniging deze mooie prestatie heeft gevierd. Ongetwijfeld heeft men het niet droog gehouden. In het archief vinden wij echter geen neerslag van enige feestelijke activiteit en de krant maakte enkel melding van een te houden receptie in de harmoniezaal.

1965 - Venlo

Op 16 oktober 1965 werd deelgenomen aan de voorronde van het KRO-Jubileummuziekfeest te Venlo. In de ere-afdeling categorie harmonie A behaalde Leo Sevriens met Posterholt slechts 150 van de 210 punten, te vergelijken met 257 punten volgens de 360-puntentelling. Er hoefde slechts één vrij werk te worden uitgevoerd, een verplicht werk was er niet. Men koos voor Prelude, Dialogue et Variations van Meindert Boekel. De zuiverheid speelde het meest

parten. De drie juyle –bestaande uit Hugo de Groot, Henk van Lijnschoten (vervanger van Oscar van Hemel) en Eduard Flipse (vervanger van Johan Piukse) waardeerden deze categorie alle drie met een magere zes! Verder schreef de Groot: "De keuze van dit stuk is gevaarlijk voor een orkest dat niet trefzeker is in zuivere intonatie. Alle onzuiverheden (en die waren talrijk) vallen in dit open stuk bijzonder op. Jammer voor de algemene prestatie van dirigent en orkest, dat de stemming een handicap is om tot een goed resultaat te komen". Na een groot aantal opmerkingen schrijft Flipse tot slot: "Enfin, het vlot niet, het stemt niet. Volgende maal beter." Van Lijnschoten besluit met: "Zeer zwak en wat te horen is, is onzuiver. Elementaire zaken gaan studeren (toonvorming etc.). Dit werk beheerst men ook technisch niet." De genadeloze uitslag van 150 punten op een maximaal te behalen aantal van 210, te vergelijken met 257 punten volgens de 360-puntentelling, betekende een fiasco. Achteraf bezien, had men dit debacle wellicht kunnen voorkomen. In de week, voorafgaande aan de wedstrijd, moest op vijf achtereenvolgende dagen worden gespeeld op een huishoudtentoonstelling in Heinsberg. Financieel gezien zeker een lucratieve zaak, maar voor het spelniveau van de vermoede spelers was het kennelijk funest, met het genoemde gevolg. Een bestuurlijke misser, waaruit lering werd getrokken.

1969 - Herten

Het verblijf in de superieure top zou in de nu volgende jaren steeds opnieuw bevochten moeten worden; adel verplicht immers. Op 28 september 1969 volgde deelname aan het concours van de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen in Herten. Met Divertissement Rhapsodique van P. Leemans als verplicht werk en Second Rhapsodie on Negro Spirituals van Eric Ball als vrij werk wist Sevriens met zijn gezelschap 288 van de 360 punten te behalen, nét voldoende voor een 1e prijs. De categorieën zuiverheid, samenspel/ritmiek en klankgehalte in het verplichte werk bleken wederom de boosdoeners. Vooral het gemis aan voldoende houtblazers, althans het gebrek aan voldoende potentieel hout, was volgens twee juryleden een ernstige handicap. Overigens, zo schrijft jurylid Eduard Flipse, was het

CONCOURSEN

keuzewerk in zijn geheel overtuigender gespeeld dan het eerste werk. Het was doorgaans muzikaal, met veel mooie momenten. Voor het keuzewerk behaalde men dan ook 149½ punten en voor het verplichte werk 138½ punten.

1970 – Echt

Een jaar na het toch wel wat magere resultaat op het concours in Herten probeerde de harmonie het nog een keer op een voorronde van het tweede KRO-Muziekfeest. Deze keer kwam men op 17 oktober 1970 in het Royaltheater in Echt uit in de afdeling superieur. Men moest een vrije mars en een vrij werk uitvoeren. De harmonie koos voor de mars Washington Grays van Grafulla en Three Inventions van Pi Scheffer. De jury kende aan de uitvoering van de mars 175½ punt toe en aan het vrije werk 177 punten, in totaal dus 352½ punten. Er werd door drie juryleden, te weten Hugo de Groot, Piet Stalmeier en Peet van Bruggen, beoordeeld in 7 categorieën, waarbij de categorie presentatie/concentratie maximaal 8 en minimaal 6 punten kon opleveren. In totaal konden dus 408 punten worden behaald. Omgerekend naar de 360-puntentelling betekende dit 311 punten, een zeer mooi resultaat en goed voor een plaats in de halve finale.

1971 – Echt

Op 4 april 1971 nam men dus deel aan de halve finale van het KRO-muziekfeest. In zaal Foncken in Echt werd met 9 andere verenigingen gestreden om een plaats in de finale. Op de ranglijst naar behaalde resultaten in de voorronde stond Posterholt op de 7e plaats. Het zou moeilijk worden, maar ook hier was meedoen uiteraard weer belangrijker dan winnen! Weer moest een vrije mars en een vrij werk gespeeld worden. Wilhelmina met directeur Sevriens koos voor American Patrol van W. Meacham en de Jamaican Folk Suite van Harold Walters. De puntentelling was wederom gebaseerd op een totaal van 408 te behalen punten. De jury bestond uit de heren Gijsbert Nieuwland, Henk van Lijnschoten en Jean Pierre Laro. Voor de mars behaalde men 170 punten en voor het vrije werk 168 punten, een totaal van 338 punten, omgerekend naar de 360-puntentelling 298 punten. De zuiverheid en

het klankgehalte waren nu goed, en er werd, zo schreef jurylid Nieuwland, wel met Schwung, maar niet altijd met raffinement gespeeld en Laro vond dat men enthousiast gespeeld had. De score bleek niet voldoende voor een plaats in de finale.

1972 – Leverkusen

Ook internationaal werd gescoord. Met de Jamaican Folk Suite van Harold L. Walters en Porgy and Bess van George Gershwin onderwiepen de 69 Posterholtse muzikanten zich in de Kunststufje aan het oordeel van een jury tijdens een concours van de Duitse Volksmusikerbund in het Forum in Leverkusen op 14 oktober 1972. Het oordeel van de tweekoppige jury, bestaande uit Eugen Armbrust en Friedrich Deisenroth: "...eine ausgezeichnete Gesamtleistung und einen über der Sache stehenden Dirigenten" en "grossartigen Klang zauberte das tolle Holzregister" Een 1. Rang mit Auszeichnung werd gevolgd door een optreden voor de WDR-radio.

1974 – Mechelen

Het laatste concoursoptreden met harmonie Wilhelmina beleefde dirigent Leo Sevriens tijdens het bondsconcours in Mechelen op 15 september 1974. Vooral met de levendige vertolking van Music for a Movie Picture van Kees Vlak oogstte hij veel waardering. Hiervoor werden 147½ punten behaald. Voor het keuzewerk Porgy and Bess van George Gershwin behaalde men slechts 144 punten. Dit werk was volgens recensent Sef Adams van de Maas- en Roerbode ook niet geschikt voor de superieure afdeling. Een geheel andere recensie gaf oud-pastoor Rijcken van Posterholt. Over het verplichte werk schreef hij daags na het concours in een brief aan de vereniging: "Het was een gehéél met een voldragen spanning van begin tot einde, met een heldere parafrasering tot in alle partijen en een fantastische ritmiek en dat alles zonder dat een directeur zich in de gekste kronkelingen moest wringen om aan spelers en publiek duidelijk te maken, wat hij zich voorstelde in klanken uit te beelden. Over het aantal punten kan men twisten, zij kunnen niet alles zeggen." Met 291,5 punten en een eerste prijs wist de harmonie zich met succes in de superieure afdeling te handhaven.

CONCOURSEN

1979 – Roggel

Op het directiepodium stond nu de jeugdige Harrie Cober. Het eerste succes onder zijn leiding liet niet lang op zich wachten. Dat kwam met 317½ punten en een eerste prijs tijdens het bondsconcours te Roggel in de afdeling superieur op 30 september 1979. Dit was tevens het hoogste aantal punten van het gehele concours! "Met de bescheiden middelen van harmonie Wilhelmina verzorgde Cober een charmante, zeer muzikale voordracht in Nuances van Désiré Dondyne in een doorzichtig klankpatroon met een voortreffelijke balans. Het keuzewerk Jupiter uit The Planets van Gustav Holst werd een vertolking met vele sterke elementen in een interessante en boeiende voordracht, goed gekarakteriseerd en muzikaal zeer knap uitgewerkt", was de mening van muzikrecensent Sef Adams. Met Harrie Cober, afkomstig uit de Koninklijke Harmonie of de zogenaamde Sef-Pijpers-School van Thorn, reikte Wilhelmina naar een plaats in de Limburgse sub-top. Dat was ook de mening van secretaris Harrie Thegels, die in een kranteninterview verklaarde: "Eigenlijk bestaat de afdeling superieur uit twee klassen harmonieën, met aan de top de bekende harmonieën uit Thorn en met ons uitzonderlijk hoge puntenaantal komen we bij deze korpsen in de buurt. Met deze uitslag hebben we bewezen dat we niet langer meer een middelmatige harmonie zijn." De jury, bestaande uit de heren Jean Pierre Laro, Sjeng Claessens en J. van Ossenbruggen waardeerden het verplichte werk met 157½ punten en het keuzewerk met 160 punten. Een grote wens van Cober en de muzikanten om niet het tweede keuzewerk te hoeven spelen, kwam uit. De jury gaf de voorkeur aan Jupiter boven de Slavische Dansen van Dvorak. De jury sprak zijn waardering uit voor de keuze en de durf van het keuzewerk. Bij thuiskomst ontladde de vreugde van de 61 muzikanten, bestuur en supporters zich in een spontaan feest dat tot de dageraad duurde. Op maandagavond werd het feest weer voortgezet. Samen met de drumband van schutterij St. Mathias trok de harmonie meer dan een uur lang door de straten van Posterholt. Na afloop van de zegetocht kwamen talloze inwoners, waaronder raadsleden en het college van B & W

Wilhelmina gelukwensen met het behaalde resultaat.

1985 – Vlodrop

Tijdens het bondsconcours in Vlodrop in 1985 werd met 309 punten een eerste prijs behaald. Een kleine tegenvaller, met name voor de dirigent en nogal wat leden. Men had toch heel wat meer verwacht! Waar ging het dan in de ogen van Posterholt zo mis? Aan de voorbereiding kon het niet liggen. In de periode voorafgaand aan het concours werd een groot aantal concerten gegeven. Er waren uiteraard vele extra repetities. De gekozen werken lagen bij de leden lekker in het gehoor en men repeteerde er graag aan. Maar toch. Om te beginnen was er de accommodatie. De sporthal van Vlodrop is niet echt geschikt als eigentijdse concourshal en tot overmaat van ramp was er constant een soort gebrom te horen van de heteluchtverwarming, die overigens geen warme maar ijskoude lucht blies. Maar goed dat het bestuur beslist had dat niet in hemdsmouwen mocht worden gemusiceerd! Wilhelmina droeg die avond namelijk voor het eerst de nieuwe zwarte uniformen en die moesten getoond worden. Dan was er nog de onrust voor het opkomen op het podium. Speaker Jan Lemmen van de bond verzocht Posterholt al op het podium plaats te nemen nog voordat het podium naar onze wensen in gereedheid was gebracht. Toch nam men plaats, ondertussen nog allerlei technische zaken regelend, zoals de aansluiting van de luidspreker op de synthesizer. In de Hary Janos Suite moest namelijk een thema op een cembalo, een oud snaarinstrument, gespeeld worden. De cembalo zou worden nagebootst met behulp van de synthesizer, maar men kreeg geen tijd om, naar later bleek, het volume goed in te stellen: de speaker kondigde het eerste werk aan, de juryvoorzitter gaf het teken met het belletje. Posterholt kon beginnen. Over de uitgevoerde werken, Symfony X van Don Gillis en de Hary Janos Suite van Zoltan Kodaly, oordeelden de juryleden Claessens, van Ossenbruggen en Laro respectievelijk met 158½ en 150½ punten. Ondanks een reeks wensen en opmerkingen becommentarieerden zij de uitgevoerde werken met "prima vertolking", en "... toch opmerkelijke prestatie. Technisch is men echter tot zeer veel in staat", zo luidde het

CONCOURSEN

oordeel. En de cembalo was niet te horen in de zaal! Uiteraard zou Wilhelmina niet Wilhelmina zijn, wanneer er niet tot in de kleine uurtjes gefeest zou zijn. Schreurs, pas hersteld van een zware griep, had na afloop van het concours nog met insiders binnen de muziekwereld gesproken en men kwam tot de conclusie, dat Posterholt toch te weinig punten had gekregen. Schreurs voelde zich tekort gedaan door de jury. Dit zou jaren later leiden tot een weigering van Schreurs om nog langer deel te nemen aan bondsconcoursen. Deze beslissing leidde tot veel commotie binnen de muziekwereld. De krant kopte in 1988: *Topdirigent weigert op concours te gaan en Dominique Schreurs nog steeds furieus over jurering*. In het artikel werd ook aangehaald dat harmonie Wilhelmina uit Posterholt, onder leiding van Schreurs, in 1988 niet zal deelnemen aan het bondsconcours. Dit uit onvrede met de manier van jureren van de juryleden Laro, Claessens en van Ossenbruggen.

1989 - Kerkrade

In 1989 waren sindsdien bijna vijf jaren voorbij gegaan en de harmonie was nu verplicht om haar muzikale kunnen opnieuw onder bewijs te stellen. Twee werken werden ingestudeerd: Suite voor harmonie-orkest van Rob Goorhuis en The Lincolnshire Posy van Percy Grainger. Op 21 oktober 1989 was sprake van een jeugdig korps dat met deze werken tijdens het tweede bondsconcours in de Rodahal in Kerkrade met 330½ punten een eerste prijs met lof der jury wist te behalen. Het hoogste aantal punten dat het korps ooit in de afdeling superieur op een concours behaalde. Daar was een intensieve voorbereidingsperiode aan vooraf gegaan met extra repetities en groepsrepetities (klarinetten) en zelfs een repetitie in de Rodahal om aan de akoestiek te wennen. Het door het bestuur ingezet verjongingsbeleid was geslaagd en de aandacht voor de opleidingen had duidelijk vruchten afgeworpen. Met een combinatie van jeugdig enthousiasme en ervaring van oudere leden had Wilhelmina bewezen ook na de verjonging van het korps terecht tot de sub-top van de hafa-wereld te behoren. De jury bestond uit Jean Pierre Laro, J. van Ossenbruggen en John Floore. Voor het verplicht werk werden maar liefst 164½

punten behaald en voor het keuzewerk 166 punten. Het korps telde nu 74 actief spelende leden (50 mannen en 24 vrouwen), waarvan er 20 in opleiding waren. Daarnaast was er een jeugdharmonie - waarover hierna meer - die 45 leden telde maar waarvan er 25 meespeelden in de grote harmonie. Het totaal aantal muzikanten dat bij Kreato in opleiding was bedroeg 53. Het laatste decennium op weg naar het eerste eeuwfeest kon met optimisme tegemoet worden gezien.

1993 - Trier

Vermeldenswaard is, dat tussentijds op 29 mei 1993 werd deelgenomen aan een internationaal concours in het Duitse Trier. In een sterk bezette Höchststufe, de hoogste afdeling, vergelijkbaar met de concertafdeling in Nederland, behaalde de harmonie onder leiding van René Schrader met 82,4 van de 100 punten een verdienstelijke vijfde plaats op een deelnemersaantal van twaalf verenigingen, waaronder zeer gerenommeerde korpsen uit Nederland, België, Duitsland en Zwitserland.

1994 - Weert

Met het succes 1989 in de Rodahal in Kerkrade nog sterk in het geheugen, werd nu een intensieve concoursvoorbereiding in gang gezet. Zelfs een marathonrepetitie kwam er aan te pas. Een hele dag trokken de muzikanten zich daarvoor met hun verzorgers terug in het gebouw van een scholengemeenschap in Swalmen. Maar wat gebeurde? Jury richt slagveld aan in de superieure klasse, zo kopte de krant in het verslag van het slotconcours van de LBM op 22 oktober 1994 in Weert. Veel, zelfs gereputeerde orkesten, tuimelden in de puntenwaardering naar beneden. Dat lot was ook Wilhelmina beschoren. Met 305 punten werd een eerste prijs behaald, dat wel. René Schrader vond de beloning karig maar was ook van oordeel dat het orkest het maximale had gepresteerd. Hoewel men daarmee niet had kunnen reiken aan het resultaat uit 1989, was er ondanks alles toch tevredenheid. Het was immers gelukt om de moeilijke positie in de op een na hoogste regionen - de superieure afdeling - te handhaven. Dat dit een felicitatie waard was, daarvan getuigden een drukke receptie en een uitbundige viering.

CONCOURSEN

1999

geen tekst beschikbaar

2003 - Venlo

Op 25 oktober nam de harmonie deel aan het bondsconcours in de Maaspoort in Venlo. Na maanden van intensieve voorbereiding waren de verwachtingen hoog gespannen. Uiteindelijk werd met 87,33 punten (314,5 punten in de oude telling) een eerste prijs behaald. Bij terugkomst in Posterholt werd 's nachts in de Rembrandtzaal nog feest gevierd. Daags na het concours trok de harmonie in een feestelijke optocht door het dorp, na een stevig ontbijt van spek met eieren en klumpus. Op 7 november werd de concoursreceptie gehouden.

2008 - Heerlen

Vanwege het feit dat dirigent Bram Sniekers in de zomer van 2007 een benoeming als dirigent in Spanje aanvaardde en daardoor verscheidene keren verhinderd was om de repetitie te verzorgen, werden na de zomer diverse repetities ook door andere dirigenten verzorgd. Bram Sniekers nam op de repetitie van 2 november 2007 afscheid. Hij was ruim een jaar dirigent van Wilhelmina Posterholt. Er werd door het bestuur en de muziekcommissie gekozen voor een interim-dirigent in de persoon van Theo Wolters. Deze zou in elk geval tot en met de concoursdeelname in 2008 blijven. Door verplichtingen in het buitenland kon Theo vanaf oktober slechts zes repetities verzorgen. De harmonie stond in 2007 dan ook regelmatig onder leiding van gastdirigenten: Richard Bonné (5x), Jan Vossen (1x), Jean-Pierre Cnoops (2x), Rob (geen achternaam meer bekend) (1x) en Harry Vorselen (3x). Het muzikale hoogtepunt voor de harmonie zou in 2008 de deelname aan het bondsconcours in Heerlen moeten worden. Het feit dat in de loop van het jaar nog niet duidelijk was met welke dirigent en met welke werken de harmonie zou deelnemen, zorgde voor nogal wat onrust binnen de vereniging. Uiteindelijk werd door het bestuur besloten dat de voorbereiding gezamenlijk door Harry Vorselen en Theo Wolters zou geschieden en dat het concoursoptreden geleid zou worden door Harry Vorselen. Onder leiding van deze laatste werd op 12 oktober met 90,25 punten een eerste prijs

met lof der jury én het Limburgs Kampioenschap in de 1e divisie behaald. Tijdens de receptie op 9 november werd dit heuglijke feit nogmaals feestelijk gevierd.

2013 - Roermond

geen tekst beschikbaar

2018 - Roermond

geen tekst beschikbaar